

BRAVO ECHIPAJULUI 29!

Intr-una din zilele săptămânii trecute, pe platoul din fața hotelului „Sport” din Poiana-Brașov, cițiva tînichigii auto deschiseră ad-hoc un fel de atelier de reparații. Ciocănind de zor, ei se străduiau, sub privirile curioase ale vizitatorilor frumoasei stațiuni montane, să îndrepte caroseria unui Fiat 850, care se „șifonase” cu o oră mai înainte pe drumul Rîșnov-Predeal. Automobilul în cauză purta de o parte și de cealaltă cifra 29 și aparținea echipajului românesc Pescaru - Finichiu.

chii, participant la prima ediție a Raliului transbalcanic. Ce se întâmplase?

Gonind pe serpentinele ce urcă spre Piriul Rece, în cadrul unei probe sportive inscrite în programul raliului, și dorind să evite o ciocnire, mașina a ieșit din viraj și a „șters” cu parțea stingă un taluz. Se părea că o continuare a competiției este imposibilă și că echipajul, originar din Brașov, va trebui să abandoneze... chiar acasă, după numai 700 de km din cei peste 3.000 cit măsura întregul traseu. Dar nu s-a întâmplat așa. În scurtă vreme, tabla mașinii a fost îndreptată și concurenții au plecat mai departe.

...23 mai 1967, stațiunea maritimă bulgară Slinev Briag. În jurul aceluiași Fiat 850, cu nr. 29 inscripționat pe caroserie, s-au adunat din nou mulți curioși. O nouă ciocnire? Nu, de astă dată era vorba de altceva: echipajul român ciștigase primul loc în raliu, la clasa pînă la 1.000 cmc, și cei doi autoniobiști zîmbeau fericiti în fața aparatelor fotoreporterilor. Am reținut și noi un instantaneu cu acest prilej, pe care îl publicăm acum, însoțit de un sincer „bravo!” adresat iscusțiilor automobilisti brașoveni.

D. LAZAR

Echipajul Pescaru - Finichiu, clasat pe locul 1, clasa pînă la 1.000 cmc, în „Raliul transbalcanic”
Foto: D. Lazăr

În întrecere cu bărbații

A TRANSMIS CRAINCUL SPORTIV ISABEL PASSADORE...

Din ce în ce mai multe reprezentante ale „sexului frumos” pot fi văzute în tribunele stadioanelor, susținînd, alături de bărbați, echipele de fotbal favorite. Unele urmasse ale... Evei au mers mai departe cu pasiunea lor pentru fotbal, urmînd cursuri de arbitri și conducînd apoi meciuri de fotbal.

Recent, a putut fi înregistrat debutul unei femei ca telereporter de fotbal. Este vorba de „signorina” Isabel Passadore, în etate de 26 de ani, care a fost an-

gajată în această funcție la postul de televiziune din Montevideo

ALPINISTA - LA 69 DE ANI!

De multă vreme, de altfel, femeile atacă domeniul de activitate care păreau deschise doar bărbaților. Dacă ne referim la curaj și tenacitate, poate fi citat cazul alpinistei franceze Henriette d'Angeville, care, la 44 de ani, n-a ezitat să ia parte la o expediție ce avea să atingă vîrfurile Mont Blanc. Și aceasta n-avea să fie singura performanță de răsunet din cariera ei de alpinistă. La... 69 de ani, Henriette d'Angeville și-a îmbogățit palmaresul cu „Oldenhornul” (3.123 m înălțime!).

Si, notați, acest act de temeritate a fost săvîrșit cu 100 de ani în urmă!

Inceputurile atletismului în România

Atletismul apare în România, ca ramură de sport, spre sfîrșitul secolului trecut. Pînă atunci, nu fusese vorba decît de unele manifestații atletice izolate, mai mult de domeniul curiozităților. Astfel, se citează „reprezentanții” de alergări ale vienezilor Carolina Paukert în 1815 la București, sau ale lui Dibbels, numit și „omul-cal”, în 1886, în Cîșmigiu, care se întrece cu oricare dintre spectatori. Prima încercare de organizare a activității atletice se face în anul 1893, cînd un grup de elevi alcătuiesc la cafeneaua „Căzescu” o „societate de alergări pe jos”. Cei 30-40 de elevi de la liceele Sf. Sava și Matei Basarab organizează cîteva concursuri de alergări pe distanțe cuprinse între 100 m și 1.500 m, precum și 200 m garduri și 350 m obstacole. De remarcat că traseul cursei de 350 m obstacole cuprindea 20 de garduri de 1 m înălțime și un gard de 1,20 m, urmat de o groapă cu apă, „făcîndu-se bătăie de tîmbea”. Alergările au continuat an de an pînă în 1895, cînd societatea se desființează. Întreceri atletice, în special de alergări, au existat nu numai în Capitală, ci și în alte localități din țară.

În București, după întreruperea din 1895, alergările nu sînt reluate decît în 1893. Atunci, cu ocazia unor serbări din Cîșmigiu, au avut loc „alergări pe jos cu obstacole, alergări în saci și cu oale în cap”, adică alergări cu caracter distractiv. Peste cîteva ani, atletismul pătrunde în școli, unde găsește un bun teren de dezvoltare. În 1896, la serbarea liceului Sf. Sava, în program a figurat și săritura în înălțime. Tot în acest an, la velodromul de la șosea, pe lîngă cursele cicliste se făceau și „curse pe jos” pe distanța de

1.500 m. Dar cel mai important eveniment athletic al anului a fost „curse pe deștră” București-Pitești-București. Din 335 de concurenți care au luat startul, numai 22 au terminat cursa, care a fost ciștigată de Ilie Gheorghe în 41.04:00. La serbările școlare din anii următori apar tot mai multe probe atletice (săritura în lungime, cu prăjina, aruncarea pietrei, alergări etc.) alături de școlile din București, cit și la cele din alte orașe.

În anul 1905 aceste serbări cuprind: săritura în lungime, alergări de luteală pe 100 m, săritura cu prăjina (la care s-a realizat performanța de doi metri) și săritura în înălțime. Anumite probe atletice au fost incluse și în programul serbărilor federale anuale, care au început în 1908. Primul „campionat pedestru” a fost organizat în 1909, ciștigat fiind de C. Chiriacescu la 100 m și Gh. Crîșinel la 2.000 m.

Începînd cu 1912 se organizează campionatele școlare, care se vor repeta anual și vor deveni tradiționale. Ele s-au desfășurat în zilele de 26-27 mai pe hipodromul de la șosea. Spicuim cîteva rezultate: 13 sec. pe 100 m plat, 57 sec pe 400 m plat, 1,41 m la înălțime, 2,20 m la prăjină, 5,11 m la lungime etc.

Așadar, atletismul românesc s-a născut și s-a dezvoltat în școli, unde a găsit un teren prielnic de dezvoltare printre elevii dornici de mișcare în aer liber. Terenul de disputare a primelor concursuri a fost la șosea, pe locul unde se află azi stadionul Tineretului. După doi ani, în 1914, au fost organizate primele campionate naționale de atletism, separat de cele școlare.

IOAN TODAN
asistent I.C.F.

DIN ALE DRUMETIEI PE CONCRET

- Tovarăși cabanieri, nu uitați, călătorului îi stă bine cu drumul, dar nu-i stă bine să fie lăsat în drum.
- Mi-e dor de o excursie la Virful cu... Dor.
- Întrebat ce crede despre drumetie, comodul o să răspundă cam așa: „Îmi place să căldătoresc cu... gîndul!”.
- Să știți de la mine: nimic nu e mai odihnător decît... oboseala urcusului.
- Nu vă încălțați rucsacul cu prea multe lucruri. Veți fi nevoiți să vă puneți armătura întreabare: „Bine, de dus duc eu rucsacul ăsta, dar pe mine cine mă duce?”
- Nu știu de ce, dar tocmai pentru că e concediu de odihnă, nu-mi vine să stau o clipă locului.
- Se pot realiza ascensiuni spectaculoase și la locul de muncă: cu ajutorul... graficului de producție.

MIRCEA BONDA

RECORDURI LA TENIS

Cîteva curiozități din tenis, sport care s-a situat pe primul plan în ultima săptămîna datorită replicii pe care reprezentanții noștri, Tîrlac și Năstase, au dat-o redutabilei echipe a Spaniei.

Ne vom referi la duratăa unui meci de tenis. În majoritatea cazurilor, la bărbați, se joacă după formula „trei seturi din cinci”. Dar cîte jocuri poate avea un set? De pildă... Un set ia sfîrșit în momentul cînd un jucător realizează 6 jocuri, lăsîndu-și însă adversarul la cel puțin 2 jocuri în urmă (ca la volei și la tenis de masă). Dacă nu, jocul se prelungește pînă la realizarea acestei diferențe.

Așa se face că, la campionatele Pensilvaniei, disputate recent, meciul dintre americanul Seixas și australianul Bowrey s-a trînsat abia după... 94 de jocuri: 32-34, 6-4, 10-8. Primul set a durat... 2 ore și jumătate, iar meciul, în total, a durat 3

ore și 45 de minute. Și notați că s-a jucat după formula „două din trei”. Altfel...

La Wimbledon, în 1953, meciul dintre Drobny și Budge Patty a durat 4 ore și un sfert, rezultatul fiind următorul: 8-6, 16-18, 3-6, 8-6, 12-10 (în total: 93 de jocuri).

Recordul în materie de jocuri îl deține însă meciul de dublu dintre Fr. Schröder, Bob Falckenburg și Pancho Gonzales, Hugh Steward (135 de jocuri!). Iată și rezultatul tehnic: 36-34, 3-6, 4-6, 6-4, 19-17.

O desfășurare puțin obișnuită a avut și înfrîngerea dintre Cliff Richey și John Newcombe. Nu s-au înregistrat alt de multe jocuri ca în partidele amintite mai sus (8-6, 8-6, 5-7, 12-14, 6-2), dar meciul a durat... 5 ore. Ceea ce nu reprezintă, totuși, recordul de durată. Acesta este deținut de meciul dintre englezul Gordon Low și grecul A. J. Zerlendi, disputat în cadrul J.O. din 1920 de la Anvers. Fiecare joc a avut atîtea prelungiri, încît cele 76 de jocuri ale partidei (14-12, 8-10, 5-7, 6-4, 6-4) au durat... 6 ore!

EPIGRAMĂ

În meciul cu ELVEȚIA am pierdut la un scor uluit: 7-1 (3-0).

Comentarii, de pomană.

CEASUL RAU!..

va spune Oană.

Scuza însă e în van,

C-a fost CEAS... elvețian!

V. MATEESCU

BASME ȘI SPORT

CONSTANTIN = Tinerete fără bătrînețe
PORTARUL = Păsări-Lăți-Lungă
PAUZA DINTRE REPRIZE = Apa vie
ARBITRUL = Omul spin
UN MECI CISTIGAT = Punguta cu doi bani
CLASAMENTUL = Oglinda fermecată
CAT. A (pentru cei din B) = Împărțirea de peste 7 mări
CAT. B (pentru cei din A) = Tărîmul celălalt
GHEORGHE N. SUCIU
Com. Andreștii, raionul Slobozia

Un micuț prieten al gimnasticii

Elevii și elevele Școlii generale nr. 12 din Brașov îl cunosc pe Alecu Lupan de aproape 2 ani, de pe... vremea cînd acesta avea doar 18 luni. De atunci, „mămica”, profesoara Elena Lupan, îl aduce la toate orele de educație fizică. El este prezent zi de zi, chiar oră de oră, am putea spune, însușindu-și astfel multe cunoștințe în materie de gimnastică. În plus, acasă, are grijă să se... perfecționeze, luînd meditații de la mămica.

Iată-l, în fotografie, făcînd un schimb de experiență cu tinerii gimnaști de la Școala generală nr. 12.

C. GRUIA — corresp. principal.
Foto: EUGEN BOGDAN

Glavanschi, el n-a făcut parte niciodată din lotul național. Niciodată însă nu e prea tîrziu!

AUREL PAVELESCU, BRAILA. — În primul meci Cassius Clay l-a învins pe Sonny Liston

VIOREL DIAMANDI, BRĂNEȘTI. — 1) Nu pentru că ați fi dv. un mare supporter al echipei Progresul, dar fiindcă „aceasta este realitatea”, ridicăți problema notelor prea mici pe care le primesc jucătorii acestei echipe. Dar dv. ce note le-ați dat, de pildă, în meciul cu CSMS? Ați dat și vreun „9” sau numai „10”? 2) Ce v-aș putea răspunde, în aceste condiții, la cea de a doua întrebare: „Care este la ora actuală cel mai bun fotbalist din lume?” Mă gîndesc la Peteanu...

MIRCEA CAPRIȚA, GALAȚI. — Vă prezentați ca un „aprig susținător al echipei de rugbi Ancora, care ratează de 4 ani revenirea în categoria A”. Nu vă împaciastați. Primii 4 ani trec mai greu! Pe urmă, ori promovează echipa, ori va obșnușiți dv.! Cîț privește pe rugbistul Anton

NICOLAE BERZOVAN, COMUNA DENTA. — Handbalistul Iosif Iacob are 28 de ani. 25 de puncte pentru dv.!

STELIAN LAZUREANU, DOROHOI. — Iată țările care au ciștigat cele 4 ediții de pînă acum ale campionatului mondial masculin de baschet: 1950: Argentina, 1954, 1959 și 1963: Brazilia.

ALEXU LAPTEȘ, BUCUREȘTI. — Nu mai țineți minte: Mercea n-a

am nimerit-o. Atît ar mai trebui — mă gîndesc la dv. și la ceilalți suporteri ai Rapidului — să mai survină o aminare!

POȘTA MAGAZIN

RODICA SEGĂRCEANU, BRAILA. — 1) Lucian Popescu a fost triplu campion european: la „muscă”, „cocoș” și „pană”. La primele două categorii a deținut centura în același timp. — 2) Emil Dumitriu este un „produs” al Rapidului. Aici a jucat el pentru prima oară fotbal în 1957. De aici a trecut la Progresul „Casa Școlii”, apoi la Jiul Petroșeni, la Vîltorul, în continuare, iar din 1963 joacă, după cum se știe, la Rapid. El s-a născut la București, la 5 noiembrie 1942.

VASILE CAULIS, CO-

LUCIAN DUMITRESCU, BUCUREȘTI. — Hm! Ne trîmiteti — tăiat dintr-un ziar de anul trecut — un anunț pe care l-am publicat, cam pe vremea a ceea ce, la „Mica publicitate” din pagina „Magazin sportiv”: „ECHIPA RAPID BUCUREȘTI anunță pe nenumărații ei suporteri că festivitatea de înmînare a tricourilor de campioni, care urma să aibă loc în Giulești la sfîrșitul campionatului, se amîna pentru anul viitor”. După cîte se pare,